

חוק לפיצוי נפגעי גזזת, התשנ"ד - 1994¹

1. הגדרות

בחוק זה -

"גזזת" - מחלת ה- (TINEA CAPITIS (RINGWORM OF THE SCALP);

"חוק הביטוח הלאומי"² - חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995;

"המוסד" - המוסד לביטוח לאומי הפועל מכוח חוק הביטוח הלאומי;

"השר" - שר הבריאות;

"ועדת מומחים" - ועדה שמינה השר לפי סעיף 8;

"ועדה רפואית" ו"ועדה רפואית לעררים" - ועדה שמינה השר לפי סעיף 9;

"טיפול בהקרנה"³ - הקרנות שניתנו לאדם, בתקופה שמיום כ"ח בטבת התש"ו (1 בינואר 1946) עד יום י"ב בטבת התשכ"א (31 בדצמבר 1960), לצורך טיפול במחלת הגזזת או לשם מניעתה, על ידי המדינה, הסוכנות היהודית, קופת חולים כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, או הסתדרות מדיצינית הדסה, או מטעמם, בין אם ניתנו בישראל ובין אם ניתנו מחוץ לישראל כחלק מההכנות לעליה לישראל;

"מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"מחלה" - אחת המחלות המנויות בתוספת;

"נפגע" - מי שועדת המומחים קבעה שניתן לו טיפול בהקרנה וועדה רפואית או ועדה רפואית לעררים קבעה שלקה במחלה והוא נמצא בישראל;

"שאיירים"⁴ - כל אחד מאלה:

(1) ילדו של נפגע לרבות ילד חורג וילד מאומץ, שמתקיים בו אחד התנאים האמורים

בפסקאות (1), (2) או (3) להגדרת ילד שבסעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי;

(2) מי שהיה בן זוגו של נפגע בשעה שנפטר ולא נישא לאחר פטירת הנפגע.

2. פיצוי חד פעמי

(א) נפגע שעקב המחלה שבה לקה נקבעו לו אחוזי נכות של 40% או יותר, תשלם לו המדינה פיצוי חד-פעמי כדלקמן:

(1) סכום של חמישים אלף שקלים חדשים - אם אחוזי הנכות לא עלו על 74%;

(2) סכום של מאה אלף שקלים חדשים - אם אחוזי הנכות הם 75% או יותר.

(ב)⁵ חלה החמרה במצב בריאותו של הנפגע, עקב המחלה שבה לקה לאחר ששולם לו מענק כאמור בסעיף 4 או פיצוי כאמור בסעיף קטן (א)(1) ונקבעו לו - לענין נפגע ששולם לו מענק -

¹ הערה: פורסם בס"ח 1478, התשנ"ד, עמ' 277.

² ס' 1 - "חוק הביטוח הלאומי" - בת" 2, ת"ת 1.6.98, במקום "התשכ"ח-1968" בא "התשנ"ה-1995".

³ "טיפול בהקרנה" בת" 1, ת"ת 1.1.97, במקום "בחוק מס מקביל, התשל"ג-1973" בא "בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994".

⁴ "שאיירים" - בת" 2, ת"ת 1.6.98, במקום "שבסעיף 5" בא "שבסעיף 238".

⁵ ס' 2(ב) - בת" 3, ת"ת 1.1.03, לאחר המילים "עקב המחלה שבה לקה" נמחקו המילים "ונקבעו לו 75% נכות או יותר", אחרי "ששולם לו" בא "מענק כאמור בסעיף 4 או", אחרי "בסעיף קטן (א)(1)" בא "ונקבעו לו - לענין נפגע ... 75% נכות או יותר", ובמקום הסייפא שנוסחה היה "בסכום השווה להפרש שבין פיצוי המחושב לפי סעיף קטן (א)(1) לבין פיצוי המחושב לפי סעיף קטן (א)(2), כפי שיעורם במועד שבו נקבעו לנפגע אחוזי הנכות בעקבות ההחמרה" בא "בסכום השווה להפרש שבין מענק המחושב לפי סעיף 4 או פיצוי המחושב לפי סעיף קטן (א)(1), לפי הענין, כפי שיעורו במועד שבו נקבעו לנכה אחוזי הנכות בעקבות ההחמרה, לבין הפיצוי שהנפגע היה זכאי לו אילו שולם לו הפיצוי לראשונה במועד האמור לפי אחוזי הנכות שנקבעו באותו מועד".

40% נכות או יותר, ולענין נפגע ששולם לו פיצוי - 75% נכות או יותר, תשלם לו המדינה פיצוי נוסף בסכום השווה להפרש שבין מענק המחושב לפי סעיף 4 או פיצוי המחושב לפי סעיף קטן (א)(1), לפי הענין, כפי שיעורו במועד שבו נקבעו לנכה אחוזי הנכות בעקבות ההחמרה, לבין הפיצוי שהנפגע היה זכאי לו אילו שולם לו הפיצוי לראשונה במועד האמור לפי אחוזי הנכות שנקבעו באותו מועד.

(ג) פיצוי כאמור בסעיף קטן (א) ישולם לנפגע רק אם בתקופה של עשרים וארבעה חודשים שבתכוף לפני הגשת התביעה לפיצוי לא שהה מחוץ לישראל תקופה העולה על שלושה חודשים.

(ד) סכום הפיצוי כאמור בסעיף קטן (א) יעודכן בתחילת כל חודש, החל בחודש שלאחר יום תחילתו של חוק זה, לפי שיעור עליית המדד; לענין זה, "שיעור עליית המדד" - השיעור שבו השתנה המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני יום תחילתו של חוק זה לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון.

3. קיצבה חודשית

בנוסף לאמור בסעיף 2 תשלם המדינה לנפגע, שעקב המחלה שבה לקה נקבעו לו 40% נכות או יותר, קיצבה חודשית כדלקמן:

(א) נקבעו לנפגע 100% נכות - קיצבה בסכום השווה ל-25% מהשכר הממוצע כמשמעותו בסעיף 2 לחוק הביטוח הלאומי (להלן - קיצבה מלאה).

(ב) נקבעו לנפגע פחות מ-100% נכות - קיצבה בסכום שהיחס שבינו לבין סכום הקיצבה המלאה שווה ליחס שבין אחוזי הנכות שנקבעו לנפגע לבין 100%.

4. מענק במקום קיצבה

נקבעו לנפגע פחות מ-40% נכות ולא פחות מ-5%, תשלם לו המדינה מענק בסכום המתקבל מהכפלת הסכום הבסיסי ב-70; לענין זה, "סכום בסיסי" - סכום שהיחס בינו לבין הקיצבה המלאה שווה ליחס שבין אחוזי הנכות שנקבעו לנפגע לבין 100%.

5. החמרת מצב

חלפו 6 חודשים או יותר מהמועד שבו נקבעו לאחרונה אחוזי הנכות של הנפגע ועקב החמרה במצב בריאותו כתוצאה מהמחלה שבה לקה, עלו אחוזי הנכות שנקבעו לו ב-10% או יותר, יחולו הוראות אלה:

(1) לגבי נפגע ששולם לו מענק לפי סעיף 4 -

(א) אם נקבעו לו פחות מ-40% נכות תשלם לו המדינה מענק משלים לפי החישוב האמור בסעיף 4, ולענין הסכום הבסיסי יובא בחשבון ההפרש שבין אחוזי הנכות שנקבעו לנפגע לפני תשלום המענק הקודם לבין אחוזי הנכות שנקבעו לו עקב ההחמרה.

(ב) אם נקבעו לו יותר מ-40% נכות תשלם לו המדינה קיצבה כאמור בסעיף 3 החל מהחודש שבו הוגשה הבקשה לבדיקה מחדש, ואולם אם טרם חלפו 70 חודשים מהחודש שבו נקבעה הנכות בגינה שולם לו המענק - תשולם לו קיצבה לפי אחוזי הנכות המזכים בקיצבה בניכוי אחוזי הנכות שזיכו במענק, כל עוד לא חלפו 70 החודשים האמורים. לענין זה, "בקשה לבדיקה מחדש" - בקשה שהגיש נפגע לועדה רפואית, לפי הוראות חוק זה, לבדיקה מחדש בשל החמרה במצב בריאותו כתוצאה מהמחלה שבה לקה.

⁶ סי' 3(א) - בתי' 2, ת"ת 1.6.98, במקום "בסעיף 1א" בא "בסעיף 2".

⁷ סי' 5(1)5(ב) - בתי' 3, ת"ת 1.1.03 במקום "מהחודש שבו נקבעו אחוזי הנכות כאמור" בא "מהחודש שבו הוגשה הבקשה לבדיקה מחדש" וכן נוספה הסיפא המתחילה במילים "לענין זה, "בקשה לבדיקה מחדש"..."

(2)⁸ לגבי נפגע שמשלתמת לו קיצבה לפי סעיף 3 - תשולם הקיצבה לפי אחוזי הנכות שנקבעו לו עקב ההחמרה החל בחודש שבו הוגשה הבקשה לבדיקה מחדש כהגדרתה בפסקה (1)(ב).

6. הגשת תביעה

- (א) תביעה לפיצוי חד-פעמי, לקיצבה או למענק לפי חוק זה תוגש למשרד הבריאות.
(ב)⁹ השר יקבע בתקנות הוראות, כללים, תנאים ומועדים להגשת תביעה לפי חוק זה.

7. מכון לאבחון וטיפול בגזזת

(א) השר יקים, במסגרת משרד הבריאות, מכון לאומי למחקר בנושא מחלת הגזזת והטיפול בה ולמעקב אחרי מי שחלה בגזזת וקיבל טיפול בהקרנה (להלן - המכון); תפקידי המכון יהיו בין היתר:

- (1) איתור, רישום ותיעוד של מי שחלו בגזזת וקיבלו טיפול בהקרנה (להלן - המטופלים);
 - (2) מעקב אחר המטופלים וריכוז המידע על השלכות הטיפול בהקרנה שקיבלו;
 - (3) הקמת מערך לאיבחון מוקדם של מחלות שהמטופלים חשופים להן;
 - (4) פיתוח שיטות לשיקום המטופלים ולטיפול בהם.
- (ב) השר יקבע בתקנות כללים והוראות בכל הנוגע לניהולו של המכון ודרכי פעולתו.

8. ועדת מומחים

(א) השר ימנה ועדת מומחים; חברי הועדה יהיו שופט או שופט בקיצבה שימונה כהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון והוא יהיה יושב ראש הועדה, ושני רופאים בעלי תואר מומחה בתחומים הנוגעים לענין העומד לדיון.

(ב) ועדת המומחים תדון בתביעה ותקבע אם לתובע או לאדם שמכוחו מוגשת תביעת שאירים כאמור בסעיף 10 (להלן - תביעת שאירים), ניתן טיפול בהקרנה.

(ג) ועדת המומחים לא תהיה קשורה בדיני הראיות וסדרי הדין פרט להוראות וכללים שיקבע שר המשפטים.

(ד) קביעות ועדת המומחים יהיו מנומקות.

(ה) ועדת המומחים רשאית לקבוע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

9. ועדה רפואית וועדה רפואית לעררים¹⁰

(א) השר ימנה ועדה רפואית שחבריה יהיו שלושה רופאים בעלי תואר מומחה בתחומים הנוגעים לענין העומד לדיון. הועדה הרפואית תדון ותקבע -

(1) אם לקה התובע או האדם שמכוחו מוגשת תביעת השאירים במחלה;

(2)¹¹ את אחוזי הנכות של התובע הנובעים מהמחלה שבה לקה; אחוזי הנכות ייקבעו לפי מבחנים ובהתאם לעקרונות שנקבעו לפי סעיף 118 לחוק הביטוח הלאומי; השר רשאי קבוע בתקנות מבחנים ועקרונות נוספים לענין זה;

⁸ ס' 5 (2) - בת' 3, ת"ת 1.1.03 במקום "בחודש שבו נקבעו אחוזי הנכות" בא "בחודש שבו הוגשה הבקשה לבדיקה מחדש כהגדרתה בפסקה (1)(ב)". ר' הוראת תחילה ותחולה בהערות מבוא לת' 3.

⁹ ס' 6 (ב) - ר' תקנות לפיצוי נפגעי גזזת (הגשת תביעה, הכרה בנפגע, קביעת דרגת נכות, הרכבת ועדות וסידורי עבודתן), התשנ"ה-1995 (ק"ת התשנ"ה, עמ' 546).

¹⁰ ס' 9 - ר' תקנות לפיצוי נפגעי גזזת (הגשת תביעה, הכרה בנפגע, קביעת דרגת נכות, הרכבת ועדות וסידורי עבודתן), התשנ"ה-1995 (ק"ת התשנ"ה, עמ' 546).

¹¹ ס' 9 (א)(2) - בת' 2, ת"ת 1.6.98, במקום "סעיף 61" בא "סעיף 118".

- (3) אם חלה החמרה במצב בריאותו של הנפגע כתוצאה מהמחלה שבה לקה ואת אחוזי הנכות של הנפגע הנובעים מהמחלה ;
- (4) אם מותו של הנפגע נגרם כתוצאה מהמחלה שבה לקה.
- (ב) השר ימנה ועדה רפואית לעררים שחבריה יהיו שלושה רופאים בעלי תואר מומחה בתחומים הנוגעים לענין העומד לדיון.
- (ג) הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת הועדה הרפואית רשאי לערור עליה, בתנאים שנקבעו בתקנות, לפני ועדה רפואית לעררים.
- (ד) קביעות הועדה הרפואית והועדה הרפואית לעררים יהיו מנומקות.
- (ה) אופן הרכבתן של הועדה הרפואית והועדה הרפואית לעררים, סמכויותיהן וסדרי עבודתן ייקבעו על ידי השר בתקנות.

10. מענק לשאירים

- נפגע שועדה רפואית קבעה כי מחלה גרמה למותו, תשלם המדינה לשאיריו מענק כדלקמן :
- (1) לבן זוג שעמו ילדים - מענק בסכום השווה לקיצבה מלאה כפול 36 ;
- (2) לבן זוג שאין עמו ילדים - מענק בסכום השווה ל-60% מהסכום האמור בפסקה (1) ;
- (3) לילדו של נפגע באין בן זוג הזכאי למענק כאמור בפסקאות (1) או (2) - מענק בסכום השווה ל-60% מהסכום האמור בפסקה (1).

11. תשלומים לפי חוק זה ופיצויים לפי חוק אחר

- נפגע או שאיר הזכאי לתשלום לפי חוק זה והוא זכאי גם לפיצויים לפי חוק אחר, יחולו עליו הוראות אלה :
- (1) לא תוגש תביעה לפי חוק זה אלא אם כן הצהיר התובע בכתב כי אין לו כל תביעה אחרת בשל העילות המנויות בחוק זה ;
- (2) הוגשה תביעה לבית משפט בשל אחת מן העילות המנויות בחוק זה לא יהיה זכאי התובע לתשלום על פי חוק זה ;
- (3) שולמו לתובע פיצוי, קיצבה או מענק לפי חוק זה, זכאית המדינה לנכות מתשלומים אלה כל תשלום אחר שהיא שילמה לתובע בשל העילות המנויות בחוק זה, לרבות תשלומים ששילמה המדינה לפני תחילתו של חוק זה.

12. תשלום על ידי המוסד

- (א) פיצוי חד-פעמי, קיצבאות ומענקים לפי חוק זה ישולמו באמצעות המוסד ; משרד הבריאות יעביר למוסד את החלטות ועדת המומחים והועדה הרפואית או הועדה הרפואית לעררים לצורך ביצוע תשלום הפיצוי החד-פעמי, הקיצבה או המענק, הכל באופן ולפי כללים שייקבעו על ידי המוסד ומשרד הבריאות.
- (ב) אוצר המדינה יעביר למוסד, מדי חודש בחודשו, את כל הכספים הדרושים לו כדי לבצע תשלומים לפי חוק זה לרבות ההוצאות המינהליות הנובעות מביצוע החוק.

13. תקנות

- (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו בכפוף לאמור בסעיף קטן (ג).
- (ב) השר רשאי לתקן בצו את התוספת ולקבוע בה מחלות נוספות.

12) שר העבודה והרווחה, לאחר התייעצות בשר, יקבע בתקנות הוראות בכל הנוגע לביצוע התפקידים המוטלים על המוסד לפי חוק זה.

14. ערעור

(א) קביעת ועדת המומחים ניתנת לערעור לפני בית דין אזורי לעבודה.
(ב) החלטת הועדה הרפואית לעררים ניתנת לערעור לפני בית דין אזורי לעבודה בשאלה משפטית בלבד; פסק דינו של בית דין אזורי לעבודה בערעור על החלטה, ניתן לערעור לפני בית הדין הארצי לעבודה אם נתקבלה רשות לכך מאת נשיא בית הדין הארצי לעבודה או סגנו, או שופט של בית הדין הארצי שנתמנה לכך על ידי הנשיא.

15. סמכות בית הדין

לבית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, תהיה סמכות ייחודית לדון ולפסוק בכל ערעור לפי חוק זה.

16. תקנות

שר המשפטים בהתייעצות עם השר, רשאי לקבוע בתקנות מועדים להגשת ערעורים לפני בית הדין לעבודה כאמור בסעיפים 14 ו-15.

17. סייג לזכאות

תשלומים לפי חוק זה ישולמו למי שהוא תושב ישראל לענין חוק הביטוח הלאומי וכל עוד הוא תושב כאמור.

18. הוראות מיוחדות

(א) תשלומים המשתלמים לפי חוק זה לא ייחשבו כהכנסה -
(1) לענין פקודת מס הכנסה, או לענין תשלומי חובה או היטלים אחרים;
(2) לענין גימלאות לפי חוק הביטוח הלאומי.
(ב) תשלום המשולם לפי חוק זה אינו ניתן להעברה, לערבות או לעיקול בכל דרך שהיא אלא לשם תשלום מזונות לפי פסק דין של בית דין מוסמך.

19. תחולת הוראות חוק הביטוח הלאומי¹³

סעיפים 297א, 297ב, 298, 302, 304, 308, 311, 315, 324 ו-327 לחוק הביטוח הלאומי יחולו על תביעה לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.

20. תחילה ותחולה

(א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995) (להלן - יום התחילה).
(ב) לא יינתן תשלום לפי חוק זה, למעט מענק כאמור בסעיף 10, בשל תקופה שקדמה ליום התחילה.

¹² סי' 13(ג) - ר' תקנות לפיצוי נפגעי גזת (תשלום פיצוי חד פעמי, קיצבה ומענק), התשנ"ה-1995 (ק"ת התשנ"ה, עמ' 1203, 1456).

¹³ סי' 19 - בת" 2, ת"ת 1.6.98, במקום הריישא "סעיפים 130, 134א, 136, 137א, 138, 140, 146 ו-149 לחוק הביטוח הלאומי" באה הריישא המסתיימת במילים "...לחוק הביטוח הלאומי". ר' הערת מבוא לתיקון מס' 2.

תוספת

(סעיפים 1 ו-13)

1. המחלות כדלקמן כהגדרתן ב-I.C.D.9 CM.

א. כל שאת ממאירה ראשונית באזור הראש והצוואר -

1. גידולי מוח (GLIOMA, MENINGIOMA, NERVE SHEATH TU. & OTHER);

2. גידולי גולגולת;

3. גידולים בבלוטות הרוק;

4. גידולי בלוטת התריס;

5. גידולי עור כגון: מלנומה באזור ראש צוואר בלבד.

ב. גידולי מוח שפירים.

ג. סרטן הדם (LEUKEMIA).

2. חוסר שיעור באזורי הצטלקות בעור הקרקפת.